

Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

JAPANINPYSTYKORVA

(NIHON SUPITTSU)

Alkuperämaa: Japani

KÄYTTÖTARKOITUS: Seurakoira.

LYHYT HISTORIAOSUUS: Japaninpystykorvan sanotaan polveutuvan suurikokoisista valkoisista saksalaisista pystykorvista, joita tuotiin Japaniin vuoden 1920 tienoilla Siperian mantereen ja Koillis-Kiinan kautta. Noin vuonna 1921 rotu esitettiin ensimmäistä kertaa koiranäyttelyssä Tokiossa.

Myöhemmin, vuonna 1925, Kanadasta tuotiin kaksi paria valkoisia pystykorvia. Vuoteen 1936 mennessä koiria oli tuotu Kanadasta, USA:sta, Australiasta ja Kiinasta. Lopulta niiden jälkeläisiä risteytettiin keskenään, jotta saataisiin aikaan uusi parempi rotu. Toisen maailmansodan jälkeen vuonna 1948 Japanin Kennelklubi laati yhdenmukaisen rotumääritelmän, joka on ollut voimassa tähän päivään saakka.

YLEISVAIKUTELMA: Japaninpystykorva on runsasturkkinen ja väriltään puhtaanvalkoinen. Sillä on terävä kuono, kolmionmuotoiset pystyt korvat ja selän päälle kaartuva tuuheakarvainen häntä. Rotu on kestävä ja kokonaisuudessaan hyvin tasapainoinen. Sen sopusuhtainen kauneus ilmentää tälle rodulle tyypillistä eloisuutta, arvokkuutta ja tyylikkyyttä.

TÄRKEITÄ MITTASUHITEITA: Säkäkorkeuden suhde rungon pituuteen on 10 : 11.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: Älykäs, hyväntuulinen ja valpas. Äänekkyyttä ei ole sallittua.

Ryhmä: 5

FCI:n numero: 262
Hyväksytty: FCI 3.12.1992
SKL-FKK 8.3.1995

1/3

JAPANINPYSTYKORVA

2/3

PÄÄ: Pään koko on sopusuhteessa rungon kanssa, pää on kohtuullisen leveä ja pyöristynyt.

KALLO-OSA: Takaosastaan levein. Otsa kohtuullisen kehittynyt.

OTSAPENGER: Selvä.

KIRSU: Pieni, pyöreä ja musta.

KUONO-OSA: Terävä ja hyvin tasapainoinen; kuonon kärki on hieman pyöristynyt.

HUULET: Tiiviit ja mieluiten mustat.

HAMPAAT / PURENTA: Hampaat valkoiset ja vahvat; leikkaava purenta.

SILMÄT: Kohtuullisen suuret, mantelin muotoiset, hieman vinoasentoiset ja väriltään tummat. Silmäluomien reunat ovat mustat.

KORVAT: Korkealle kiinnittyneet, pienet, kolmionmuotoiset ja pystyt; eteenpäin suuntautuneet, eivät liian etäällä toisistaan.

KAULA: Kohtuullisen pitkä, kaulalihakset hyvin kehittyneet.

RUNKO

SÄKÄ: Korkea.

SELKÄ: Suora ja lyhyt.

LANNE: Leveä.

RINTAKEHÄ: Leveä ja syvä, kylkiluut hyvin kaareutuneet.

ALALINJA JA VATSA: Kohtuullisen kohoava.

HÄNTÄ: Korkealle kiinnittynyt, kohtuullisen pitkä ja selän päällä kannettu.

RAAJAT

ETURAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Suorat.

LAVAT: Hyvin viistot.

KYYNÄRPÄÄT: Tiiviisti rungonmyötäiset.

KÄPÄLÄT: Muodoltaan kuten kissankäpälät. Päkiät paksut, päkiät ja kynnet väriltään mieluiten mustat.

TAKARAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Lihaksikkaat.

POLVET: Kohtuullisesti kulmautuneet.

KINTEREET: Kohtuullisesti kulmautuneet.

KÄPÄLÄT: Kuten etukäpälät.

LIIKKEET: Nopeat ja tehokkaat.

Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundarektarfélag Islands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben

JAPANINPYSTYKORVA

3/3

KARVAPEITE

KARVA: Peitinkarva suoraa ja pystyä. Pohjavilla lyhyttä, pehmeää ja tiheää. Kuonossa, korvissa, kyynärvarsien etupuolella ja kintereiden alapuolella karvapeite on lyhyttä, muualla runsasta ja pitkä. Varsinkin kaula, lavat ja eturinta ovat kauniin runsaskarvaiset; myös häntä on pitkä- ja runsaskarvainen.

VÄRI: Puhtaan valkoinen.

KOKO

SÄKÄKORKEUS: Uroksilla 30 - 38 cm. Nartut ovat hieman uroksia pienempiä.

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellämainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen.

Ylä- tai alapurenta; voimakkaasti kiertyvä häntä; arkuus; äänekkyyys.

HYLKÄÄVÄT VIRHEET: Luppakorvat; ei selän päällä kannettu häntä.

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittyntä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.